

ONDERWIJS

DE ORTHODONTISCHE OPLEIDING

Dr. CH. F. L. NORD

Sinds ongeveer 35 jaar is er een controverse te constateren geweest in de opvattingen van Amerikaanse en Europese orthodontisten. Dit vond zijn oorzaak in het feit, dat men in Europa hoe langer hoe meer ontsteld was over het percentage mislukkingen met de gangbare methode van DR. ANGLE (Orthodontisch Congres Londen, 1931) en meende door het gebruik van afneembare apparatuur tot betere resultaten te kunnen komen en op een eenvoudiger wijze bereikt.

In Amerika, waar men uiteraard eveneens het grote aantal minder gelukte gevallen moest constateren, bracht dit mede een geleidelijke verbetering van de Angle apparatuur en concurrerende „systemen” als die van MERSHON, JOHNSON en de laatste jaren van BEGG.

Wat echter niet veranderde was de opvatting van de grote meerderheid der Amerikanen, dat de orthodontie een specialisme was, zó moeilijk, dat het geen zin had dit vak onder te brengen bij de tandheelkundige opleiding, daar het toch alleen maar door specialistisch opgeleide tandartsen kon worden uitgeoefend.

Tegengestelde meningen kregen voorts in de Amerikaanse literatuur vrijwel geen kans aan het woord te komen.

Thans echter kan men in het meinummer van het „Journal of the American Dental Association” een publicatie vinden van de hand van de zéér gezaghebbende Dr. JOHN W. KNUTSON, (Professor of Preventive Dentistry and Public Health, University of California), van een voordracht door hem gehouden in een vergadering van de Pacific Coast Society of Orthodontists.

Hij betoogt daarin, dat „an understanding and appreciation of the impact of dentofacial deformities and disfiguring malrelationships of the teeth and jaws on mental health, in its broadest sense, is moving orthodontics into the category of a health service of major importance.”

Hij constateert voorts aan de hand van gepubliceerde statistieken, dat ten minste 25% der kinderen *ernstige* afwijkingen heeft en dat het derhalve uitgesloten is dat dit enorme getal alleen door specialisten kan worden behandeld. De opleiding zal zo dienen te worden gewijzigd, dat de algemeen practicus dit werk voor een groot deel zal kunnen overnemen. Reeds in 1951 heeft een speciaal ingestelde commissie daartoe voorstellen gedaan en geconstateerd, dat dan ongeveer 300 uren in het onderwijsprogramma aan de orthodontie zouden moeten worden gewijd.

Er is echter niets geschied en KNUTSON merkt dan op:

„If the recommendation of 300 clockhours is reasonable and valid, it is appar-

ent that, with respect to education for orthodontics, our dental schools are educating for the 1940's rather than for the 1980's."

Schrijver dezes heeft 15 jaar geleden in een internationale bijeenkomst als zijn mening gegeven, dat de Amerikaanse orthodontische opleiding (of liever gebrèk aan opleiding) 25 jaar achter was. Als KNUTSON dit 15 jaar later op 40 jaar stelt, komt hij klaarblijkelijk tot dezelfde conclusie.

Hij verwijt zijn collega's dat „they suggest that knowledge must be guarded, controlled or even imprisoned, until it gains size and until it is safe for the student.”

Maar zegt hij: „It is not the purpose of the university to make ideas safe for students, but to make the students safe for ideas.”

Hij wijst er op hoe onjuist de verslaving aan apparaten (virtually complete dedication to appliances) is en dat dit betekent de behandeling van symptomen in plaats van het opheffen van de oorzaken.

Dat uitgebreid wetenschappelijk onderzoek volstrekt noodzakelijk is, lijkt vanzelfsprekend, maar dat neemt niet weg dat zo snel mogelijk de gaping tussen vraag en aanbod dient te worden opgeheven door het inschakelen van de algemeen practicus. Hij is het, die het jonge kind regelmatig ziet en in staat behoort te zijn te diagnostiseren waar tijdig ingrijpen latere ernstige malformaties kunnen voorkomen.

Gegeven KNUTSON's belangrijke positie in de U.S.A. mag men hopen dat het thans in deze richting zal gaan, ten bate van de jeugdige patiënten en van de inzichten der orthodontisten in Amerika en daarbuiten!

Amsterdam, juli 1965.

Literatuur

JOHN W. KNUTSON. Status of Orthodontics as a Health Service. J.A.D.A. May 1965
CH. F. L. NORD. Orthodontics of a European. J. Am. Soc. Stud. of Orth. May 1965

Joh. Vermeerplein 9, Amsterdam